

Nr 134.

Av herr **Svensson, Martin**, om ändring av 1 § i lagen om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet.

Lagen den 28 juni 1907 om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet tillkom i avsikt att förekomma en onödigt hård slitning av de allmänna vägarna genom framforslandet av tunga lass på vagnar, försedda med smala hjulringar.

Emellertid har erfarenheten vid lagens tillämpning visat, att lättnader kunna vara berättigade i vissa fall. Förra årets riksdag antog sålunda en jämkning i lagen genom medgivande, att fjädrade lättare arbetsåkdon kunna undantagas. Jag tillåter mig framhålla nödvändigheten av en undantagsbestämmelse även i ett annat avseende.

Åtskilliga av våra småbrukare och mindre jordbrukare hava icke råd att underhålla häst för sina körslor, utan använda kor som dragare. De ekonomiska fördelarna härav äro påtagliga, och ifrån sakkunnigt håll gives ofta det rådet att nedbringa brukningskostnaderna genom en sådan anordning. Men om i allmänhet dessa dragare användas endast för arbete vid hemmet och i jorden, fordras dock mera tillfälligtvis att för nödvändiga körslor begagna de allmänna vägarna. Utan att härigenom vägarna utsättas för fara att bliva skadade, lägger dock lagen om viss bredd av hjulringar å arbetsåkdon ett nästan oöverstigligt hinder för dylik körning. Om sådana småbrukare skulle tvingas att omändra sina vagnar efter lagens krav, skulle detta bliva för dyrt och dessutom vagnarna bliva för tunga för den svaga dragkraften, då vanligen för tvåspända fordon fordras 9—12 cm. bredd å hjulringarna.

Om någon under här påtalade förhållanden blir åtalad för överträdelse av lagen och domstolen nödgas bötfälla honom, står detta visserligen icke i överensstämmelse med allmänhetens rättsuppfattning, men strängheten kan ej tillskrivas åklagare och domare, utan lagen. Då statsmakterna i många avseenden söka uppmuntra småbrukarnas strävanden och genom sin konsulentverksamhet tillråda användandet av kornas billiga dragkraft, böra de svårigheter, som nu genom lagen föreligga, undanröjas. Vid ändring av lagen synes det mig lämpligast att, liksom vid förra årets riksdag, i § 1 inskjuta undantagsbestämmelsen.

Om jag i motiveringen här förut endast uppehållit mig vid de fall, då kor användas som dragare, anser jag det dock vara för lagens avfattning lämpligare och klarare att undantaga fordon, som framforslas med nötkreatur, då mindre jordbrukare även ofta inöva och använda unga oxar som

dragare. Någon risk att utsträcka lagen till körslor med nötkreatur i allmänhet anser jag ej föreligga, då oxarna vid industri och större jordbruk allt mer befrias från vägtrafiken och där ersättas med hästar eller automobiler.

Fastän jag här nedan föreslår viss formulering till ändring av lagtexten, utbeder jag mig dock vederbörande utskotts välvilliga tillmötesgående för utfinnande av lämpligaste sättet för lagändringen, blott mitt syfte vinnes.

Jag tillåter mig hemställa, att § 1 i lag den 28 juni 1907 om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet erhåller följande ändrade lydelse:

1 §.

Där förhållandena — — — — —
icke må understiga visst mått.

Vid meddelande av sådant förordnande må undantag göras för viss del av landstingsområdet eller för viss väg eller för fjädrade arbetsåkdon, avsedda för lätta transporter, eller för arbetsåkdon, som framförlas med nötkreatur, där särskilda omständigheter därtill föranleda. Har förordnande — — — — — såvitt angår åkdon av nyssnämnda slag.

Förordnande — — — — — är i allmänhet tillåten.

Stockholm den 22 januari 1925.

M. Svensson.

Nr 135.

Av herr Nilsson, Nils Anton, m. fl., angående dels åtgärder till bekämpande av mul- och klövsjuka, dels utredning och förslag rörande obligatorisk försäkring mot dylik sjukdom av klövbärande husdjur, och därav uppkomna förluster.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 56.)

Stockholm den 21 januari 1925.

Nils Ant. Nilsson.

J. B. Johansson.

Jöns Pålsson.